

DECIZIA nr. 572/2015
privind soluționarea contestației formulate de
.Y.
înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. x/2015

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații a fost sesizată de către Direcția Regională Vamală București-Biroul Vamal de Interior Gr I Ilfov cu privire la contestația formulată de .Y. – ROx, cu sediul în București, x.

Obiectul contestației, înregistrată la Direcția Regională Vamală sub nr. x/2015 îl constituie Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x/2014, emisă în baza procesului verbal de control nr. x/2014, comunicate la x/2014, prin care organele vamale au stabilit în sarcina societății obligații de plată în sumă totală de **x lei** reprezentând:

- x lei - drepturi vamale (taxe vamale antidumping=x lei si TVA=x lei);
- x lei- accesorii aferente drepturilor vamale,

precum si Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul curent/precedent nr. x/2014, comunicata la x/2014, prin care organele vamale au stabilit accesorii in suma de **x lei**.

Având în vedere prevederile art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de societatea .Y..

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I. Prin adresa înregistrată la Direcția Regională Vamală București – Biroul Vamal Ilfov sub nr. x/2015, societatea contestatară solicită anularea deciziilor nr. x/2014 și nr. X/2014 pentru următoarele motive:

- Autoritățile vamale române nu au solicitat autorităților vamale din Taiwan date suplimentare referitoare la certificatele de origine a marfurilor aferente importului și nu și-au exprimat punctul de vedere cu privire la certificatul de origine emis;

- Toate constatările organelor de control vamal se bazează pe adresa OLAF nr. X/2014 prin care se informează despre existența a 20 containere care au fost exportate către România. Modalitatea de verificare a dovezilor de origine, rezultatul controlului “a posteriori” trebuie să indice cu claritate dacă documentele sunt autentice, dacă produsele în cauză pot fi considerate originare;

- Din înscrisurile depuse rezultă caracterul originar al produselor în cauză și atestă faptul că produsele au ca țară de origine Taiwan și satisfac reglementările normative de origine din comerțul preferențial cu România;

- Având în vedere că legalitatea și autenticitatea certificatului de circulație a marfurilor nr.x/2014 nu a fost negată de autoritatea vamală, iar acesta atestă că produsele importate sunt originare din Taiwan, se impune ca regimul preferențial acordat cu ocazia importului, să fie menținut în continuare;

- Declarația furnizorului este folosită de exportator ca element probator în scopul susținerii cererii de eliberare a unui certificat de origine, iar acesta este eliberat de către autoritățile vamale ale țării de export, pe baza cererii scrise a exportatorului;

- Autoritatea vamală română era în drept, ba mai mult obligată, atunci când existau suspiciuni cu privire la acordarea regimului vamal preferențial în mod incorect, să solicite verificarea dovezii de origine;

- Prin emiterea noii decizii de impunere nu s-a adus nicio dovadă nouă din care să rezulte că produsele importate nu sunt originare, ultimul control vamal s-a efectuat doar "formal", toate constatările se bazează pe același răspuns al OLAF;

- Organul de control a dat dovadă de superficialitate, în condițiile în care nu a întreprins niciun demers suplimentar pentru clarificarea situației, generând societății prejudicii materiale și morale;

- Simpla referință generică la acțiunea de control a OLAF, prin care s-a constatat că "226 loturi de elemente de fixare transbordate în Taiwan provin din China și prin urmare, acestea sunt supuse taxelor antidumping la importuri în U.E.", nu poate fi suficientă pentru a trage concluzia că marfurile importate de societate ar face parte din aceste loturi.

În concluzie, contestata solicită admiterea contestației în sensul revocării măsurii de impunere la plata a sumei de x lei stabilită prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x/2014, emisă în baza procesului verbal de control nr. x/2014 și a sumei de x lei stabilită prin Decizia nr. x/2014 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul curent/precedent nr. x/2014.

II. În baza solicitării OLAF (Oficiul European de Luptă Antifraudă) nr. X/2014, Direcția Regională Vamală a transmis adresa nr. X/2014 cu privire la investigațiile efectuate asupra evaziunii drepturilor vamale antidumping aplicabile operațiunilor de import către România pentru „elemente de fixare” originare din R.P. Chineză, transbordate via Taiwan, exportate de societatea .Y. organele vamale din cadrul Direcției Regionale Vamală București prin Procesul verbal de control nr. x/2014, care a stat la baza emiterii Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x/2014 au constatat următoarele:

La data de x/2014, societatea a depus MRNx/2014 pentru o partidă de marfă formată din 1344 colete cu greutatea brută de 23.546,52 KGM/neta 22.594,32 KGM reprezentând elemente de fixare din metal, având ca țara de expediție și de origine Taiwan conform documentelor prezentate:

- factura externă nr. x/2014;
- certificatul de origine nr.x/2014;
- documentul de transport maritim "bill of lading" nr. x/2014.

Prin Raportul de Misiune OLAF s-a constatat că mărfurile proveneau în realitate din R.P. Chineză, prin urmare nu puteau beneficia de tratamentul preferențial și sunt supuse taxelor antidumping.

Prin urmare organele vamale au modificat declarația vamală de punere în liberă circulație înscriindu-se țara de expediție/export cea corectă "China" și țara de origine reală "China", astfel percepându-se taxă antidumping definitivă pentru produsele

“elemente de fixare din fier sau otel”, fapt pentru care s-au stabilit TVA precum și accesorii aferente acestora.

Prin decizia nr. x/2014 au fost stabilite accesorii în suma de x lei aferente datoriei vamale stabilită prin decizia nr. x/2014.

III. Având în vedere susținerile societății contestatară și documentele invocate de aceasta, constatările organelor vamale și actele normative invocate de contestatara și de organele vamale, se rețin următoarele:

3.1 Cu privire la datoria vamală stabilită de organele vamale

Cauza supusă soluționării este dacă societatea contestatară datorează taxă antidumping și TVA pentru importul de elemente de fixare din metal-suruburi metalice strunjite pentru lemn de la firma taiwaneză .Y., în condițiile în care din investigațiile efectuate de OLAF și de autoritățile vamale din Taiwan s-a constatat că produsele sunt de origine „R.P. Chineză”.

În fapt, din actele existente la dosarul cauzei se reține că în data de x/2014 .Y. a depus la Biroul vamal antrepozite Ilfov declarația vamală MRN x/2014, solicitând regimul vamal de punere în liberă circulație pentru importul de suruburi metalice, strunjite, pentru lemn declarând la întocmirea formalităților vamale originea nepreferențială Taiwan. Produsele au fost clasificate la codul tarifar x din nomenclatura combinată (NC). Aceste loturi de mărfuri au fost transportate din portul taiwanez .Y. în portul .Z..

Marfa a fost achiziționată de la firma taiwaneză .Y., x, Taiwan.

La controlul vamal ulterior, s-a constatat că marfa exportată din Taiwan în UE de către compania .Y., este de origine din Republica Populară Chineză.

La baza acestor constatări se află investigațiile efectuate de OLAF precum și documentele furnizate de Departamentul vamal de investigații Taiwan (DOI), respectiv Biroul de comerț exterior (BOFT) în conformitate cu Regulamentele nr. 883/2013 și nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și art. 60 din Ordinul Vicepreședintelui ANAF nr. 7.521/2006, potrivit cărora: *„Documentele obținute în baza acordurilor sau convențiilor internaționale trimise de administrațiile vamale ale altor state sau cele obținute în baza recomandării Consiliului de Cooperare Vamală din cadrul Organizației Mondiale a Vămirilor pot constitui mijloace de probă pentru determinarea stării de fapt”*, comunicate Direcției Generale a Vămirilor prin adresa nr. X/2014.

Față de această situație, prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x/2014 emisă de Direcția Regională Vamală București – Biroul Vamal de Interior Gr I Ilfov, organele de control vamal au stabilit în sarcina societății contestatara taxe antidumping în sumă de x lei, TVA în sumă de x lei și majorări și penalități de întârziere aferente în sumă totală de x lei.

În drept, art. 78 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, publicat în JO nr. 302.1 L din data de 19.10.1992, prevede că:

„1. Autoritățile vamale, din oficiu sau la cererea declarantului, pot modifica declarația după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

2. Autoritățile vamale, după acordarea liberului de vamă și pentru a se convinge de acuratețea datelor cuprinse în declarație, pot controla documentele comerciale și

datele referitoare la operațiunile de import sau export, cu privire la mărfurile în cauză sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Asemenea controale pot fi efectuate la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional de operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane aflată în posesia documentului și a datelor menționate în scopuri comerciale. Aceste autorități pot verifica, de asemenea, mărfurile, când este încă posibil ca ele să fie prezentate.

3. Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun.”

Astfel, potrivit prevederilor mai sus menționate organele de control vamal au fost înștiințate de investigațiile efectuate de OLAF, care învederează faptul că în baza constatărilor transmise de Departamentul Vamal Taiwanez de Investigatii (DOI), 143 de containere de elemente de fixare din China au fost transbordate prin Taiwan în UE prin intermediul a 8 companii de logistică printre care se află și societatea .Y.

În baza verificării ulterioare a mărfurilor importate din Taiwan a stat la baza Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 924/2012 al Consiliului din 4 octombrie 2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 91/2009 privind impunerea unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau oțel origine din Republica Populară Chineză, care precizează:

„(1) Prin Regulamentul (CE) nr. 91/2009 ⁽²⁾, Consiliul a impus o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau oțel origine din Republica Populară Chineză (denumit în continuare „regulamentul definitiv). [...]

(3) La 6 martie 2012, pe baza regulamentului de abilitare al OMC, a fost deschisă o reexaminare prin publicarea unui aviz ⁽⁵⁾ în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (denumit în continuare „avizul de deschidere”). Comisia Europeană a informat părțile la ancheta care a condus la adoptarea Regulamentului (CE) nr. 91/2009 (denumită în continuare „ancheta inițială”) cu privire la reexaminare și la modul în care se intenționa să se ia în considerare constatările rapoartelor în ceea ce privește regulamentul definitiv.

(4) Produsul în cauză constă în anumite elemente de fixare din fier sau oțel, altele decât elementele de fixare din oțel inoxidabil, precum: șuruburi pentru lemn (cu excepția tirfoanelor), șuruburi autofiletante, alte șuruburi și buloane cu cap (împreună sau nu cu piulițele sau șaibe aferente, dar cu excepția șuruburilor realizate din bare, tije, profile ori sârme, cu secțiunea plină și diametrul sub 6 mm și cu excepția șuruburilor și buloanelor pentru fixarea elementelor de cale ferată) și șaibe origine din Republica Populară Chineză (denumite în continuare „elemente de fixare” sau „produsul în cauză”). [...]

(5) Produsul în cauză se încadrează în prezent la codurile NC **7318 12 90**, 7318 14 91, 7318 14 99, 7318 15 59, 7318 15 69, 7318 15 81, 7318 15 89, ex 7318 15 90, ex 7318 21 00 și ex 7318 22 00. [...]

Articolul 1 - Tabelul indicând nivelul taxei antidumping definitive aplicabile la prețul net, franco frontiera Uniunii, înainte de vămuire, pentru produsele fabricate de

societățile menționate la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 91/2009 se înlocuiește cu următorul tabel:

Societate	Taxă (%)	Codul adițional TARIC
Toate celelalte societăți	74,1	A999”

În baza dispozițiilor legale susmenționate, se reține că prin Regulamentul (CE) nr. 924/2012, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L 275/1 din 10.10.2012 Comisia Europeană a instituit începând cu 10 octombrie 2012, taxe definitive antidumping, pentru importul de produse cu cod tarifar 7318 12 90 având originea R.P. Chineză.

După intrarea în vigoare a acestor regulamente comunitare, care au introdus taxele definitive antidumping, OLAF a constatat un risc de eludare a acestor măsuri, în special prin creșterea exporturilor din R.P. Chineză în Taiwan în perioada ianuarie 2012 – februarie 2014, față de importurilor oficiale din R.P. Chineză în Taiwan în această perioadă.

Astfel, OLAF bazându-se pe datele obținute din activitatea proprie de investigații a lansat în perioada 17.05.2014 – 24.05.2014 o misiune în Taiwan pentru clarificarea acestor suspiciuni și stabilirea originii reale a importurilor de elemente de fixare din această țară în țările membre U.E., în vederea în scopul protejării intereselor esențiale ale producătorilor Comunității în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2.913/1992.

Baza legală a reglementărilor originii nepreferențiale este art. 24 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, unde se stipulează:

„Mărfurile în producerea cărora intervin două sau mai multe țări sunt considerate originare din țara în care au fost supuse ultimei transformări sau prelucrări substanțiale, justificată economic, efectuată într-o întreprindere echipată în acest scop și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important.”

Potrivit acestor dispoziții legale bunurile sunt considerate a fi originare în țara în care acestea au suferit ultima procesare și are ca rezultat un produs nou.

Prin adresa transmisă către autoritățile române cu număr de înregistrare x/.2014, înregistrată la Direcția Generală a Vămilei sub nr. X/2014 OLAF precizează următoarele:

- s-a stabilit deja că compania .Y. a reexportat elemente de fixare de origine chineză către UE;

- având în vedere că managerul companiei .Y. ocupă aceeași funcție și în cadrul companiei .Y., OLAF a solicitat DOI extinderea cercetărilor, fapt ce a condus la identificarea mai multor transporturi de marfă reprezentând elemente de fixare ce au fost exportate de către societatea .Y., expediate către România în containere, între care se află și containerul x, pentru care societatea a depus MRNx/2014.

- în urma acestor constatări, OLAF a solicitat organelor vamale române identificarea containerelor care au fost exportate de la societățile .Y. și .Y. în vederea recuperării prejudiciului cauzat în urma eludării taxelor antidumping;

- din analiza situației importurilor și exporturilor transmise de DOI către OLAF în data de x/2014, se poate constata că în cadrul mai multor transporturi au fost exportate și containere cu bunuri de „elemente de fixare” către societatea .Y.;

- în urma cercetărilor efectuate, DOI a constatat că produsele identificate din anexa 5 emisă de către OLAF (Final Report – Annex 5, DOI Letter OLAF2014040 / 2014041 + SPREADSHEET), au fost importate de .Y. de la .Y. cu regim vamal L1 (formular declarație import pentru depozitarea într-un centru logistic), cu un total de 16.128 mii bucăți (KPC) în greutate totală de 22.594,32 KGM;

- în data de x/2014, aceeași cantitate de marfă [16.128 mii bucăți (KPCS) în greutate totală de 22.594,32 KGM și în valoare de x USD] a fost exportată din Taiwan către SC .Y., de către societatea taiwaneză .Y., cu declarația de export nr. x încadrată în regimul vamal D5 (formular de declarație de export pentru mărfuri depozitate în antrepozite);

- cantitatea de marfă este identică cu cea achiziționată cu factura (commercial invoice) nr. x/2014;

- în urma investigațiilor încrucișate ale oficialilor BOFT și DOI, s-a stabilit că mărfurile în cauză au fost reexportate către România, fără a avea loc vreo prelucrare, în consecință, originea mărfurilor rămâne R.P. Chineză și fac obiectul taxei antidumping.

În speță sunt aplicabile și art. 5 alin. (1) și alin. (2) din Regulamentul (CE) nr. 732/2008 al Consiliului din 22 iulie 2008 de aplicare a unui sistem generalizat de preferințe tarifare pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2009 și 31 decembrie 2011 și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 552/97 și (CE) nr. 1933/2006 și a Regulamentelor (CE) nr. 1100/2006 și (CE) nr. 964/2007 ale Comisiei prevede:

(1) Preferințele tarifare prevăzute se aplică importurilor de produse care intră sub incidența regimului acordat țării beneficiare din care sunt origine produsele.

(2) În sensul regimurilor prevăzute la articolul 1 alineatul (2), regulile de origine, în ceea ce privește definiția noțiunii de produse origine, precum și procedurile și metodele de cooperare administrative aferente sunt cele prevăzute în Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93.

Regulamentul (CEE) 2.454/1993 al Comisiei din 2 iulie 1993 privind dispozițiile de aplicare a reglementării (CEE) nr. 2.913/92 a Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar prevede:

„Art. 67 (1) lit a) În sensul dispozițiilor referitoare la preferințele tarifare generalizate acordate de Comunitate unor produse care provin din țări în curs de dezvoltare (denumite în continuare «țări beneficiare»), următoarele se consideră produse origine într-o țară beneficiară:

(a) produse obținute integral în țara respectivă, în sensul articolului 68;

(b) produse obținute în țara respectivă, la fabricarea cărora se folosesc alte produse decât cele prevăzute la lit. (a), cu condiția ca respectivele produse să sufere prelucrări sau transformări suficiente în sensul art. 69. [...]”

„Art. 68 (1) Următoarele produse se consideră ca fiind obținute integral într-o țară beneficiară sau în Comunitate:

[...]

(k) produse fabricate în țara respectivă exclusiv din produsele cuprinse la literele (a)-(j). [...]”

Potrivit articolul 11 din Regulamentul (UE, EURATOM) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de OLAF și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.073/1999 al

Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1.074/1999 al Consiliului:

„Raportul investigației și măsurile care urmează a fi întreprinse în urma investigațiilor

(1) La încheierea unei investigații a oficiului, se redactează un raport sub autoritatea directorului general. Raportul include o prezentare a temeiului juridic al investigației, etapele procedurale urmate, faptele constatate și încadrarea lor juridică preliminară, impactul financiar estimat al faptelor constatate, respectarea garanțiilor procedurale în conformitate cu articolul 9 și concluziile investigației.

Raportul este însoțit de recomandările directorului general cu privire la întreprinderea sau nu a unei acțiuni. Aceste recomandări indică, după caz, orice acțiune disciplinară, administrativă, financiară și/sau judiciară din partea instituțiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor și din partea autorităților competente ale statelor membre în cauză și specifică, în mod special, sumele estimate care urmează a fi recuperate, precum și încadrarea juridică preliminară a faptelor constatate.”

Din textul de lege invocat mai sus, rezultă că OLAF și-a îndeplinit obligațiile legale sub Regulamentele (CE) nr. 1.073/1999 și nr. 883/2013, efectuând investigațiile necesare, precum și sub incidența art. 18 al Regulamentului nr. 515/1997 alertând statele membre asupra potențialei fraude.

Astfel, adresa nr. x/2014 înaintată de OLAF către autoritățile vamale române alături de anexele atașate, între care se află și Raportul final, specifică exact procedura care trebuie urmată pentru recuperarea creanțelor reprezentând taxe antidumping pentru mărfurile importate din Taiwan prin declarația de import cu MRN x/2014.

Totodată, art. 20 și art. 21 din Regulamentul (CE) nr. 515/1997 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol, prevede:

„Articolul 20 - (1) În îndeplinirea obiectivelor prezentului regulament, Comisia poate, în condițiile prevăzute la articolul 19, să desfășoare misiuni de cooperare administrativă și anchete administrative la nivel comunitar în țările terțe, în strânsă coordonare și colaborare cu autoritățile competente din statele membre.

(2) Misiunile comunitare desfășurate în țările terțe menționate la alineatul (1) au loc în următoarele condiții:

(a) pot fi întreprinse la inițiativa Comisiei, pe baza informațiilor furnizate de Parlamentul European sau la cererea unuia sau a mai multor state membre, după caz;

(b) la misiuni pot participa funcționari a Comisiei desemnați în acest scop, precum și funcționari desemnați în acest scop de către statul membru sau statele membre în cauză;

(c) cu acordul Comisiei și al statelor membre în cauză și în interesul Comunității, pot fi, de asemenea, efectuate de către funcționari ai unui stat membru, în special în baza unui acord de asistență bilateral cu o țară terță, în acest caz, Comisia este informată cu privire la rezultatele misiunii;

(d) cheltuielile aferente misiunii sunt suportate de către Comisie.

(3) Comisia informează statele membre și Parlamentul European cu privire la rezultatele misiunilor desfășurate în temeiul prezentului articol.

Articolul 21

(1) Constatările efectuate și informațiile obținute în cadrul misiunilor comunitare menționate la articolul 20 din prezentul regulament, în special documentele transmise de către autoritățile competente din țările terțe în cauză, sunt tratate în conformitate cu articolul 45 din prezentul regulament. [...]

(3) Comisia eliberează autorităților competente din statele membre, la solicitarea acestora, documentele originale sau copiile certificate pentru conformitate ale acestora, spre a le servi în scopurile prevăzute la art. 12”.

Prin urmare, concluziile investigațiilor efectuate de OLAF, precum și documentele transmise de administrațiile vamale BOFT și DOI din Taiwan, constituie material probator pentru instituțiile competente ale statelor membre în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (3) din Regulamentul (CE) nr. 1.073/1999 al Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de OLAF, unde se precizează:

„Rapoartele redactate în urma investigațiilor externe și orice informații conexe utile sunt transmise autorităților competente ale statelor membre în cauză în conformitate cu reglementările legate de investigațiile externe”, precum și a art. 60 din Ordinul Vicepreședintelui ANAF nr. 7.521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior, care stipulează:

Documentele obținute în baza acordurilor sau convențiilor internaționale trimise de administrațiile vamale ale altor state sau cele obținute în baza recomandării Consiliului de Cooperare Vamală din cadrul Organizației Mondiale a Vămirilor pot constitui mijloace de probă pentru determinarea stării de fapt”.

Potrivit art. 199 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal Comunitar: *„Fără a se aduce atingere eventualei aplicări a dispozițiilor penale, depunerea la biroul vamal a unei declarații semnate de către declarant sau de reprezentatul acestuia, îl obligă pe acesta ca, în conformitate cu dispozițiile în vigoare, să răspundă de:*

- corectitudinea informațiilor înscrise în declarație;*
- autenticitatea documentelor anexate și de*
- respectarea tuturor obligațiilor ce decurg din plasarea respectivelor mărfuri sub regimul avut în vedere“.*

În conformitate cu art. 4, alin. (18) din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/1992 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar:

„În sensul prezentului cod, se aplică următoarele definiții: [...]

(18) „Declarant” reprezintă persoana care întocmește declarația vamală în nume propriu sau persoana în numele căreia se face o declarație vamală.”

Conform art. 201 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/1992 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar:

„1. O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

(a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import sau

(b) plasarea unor astfel de mărfuri sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import.

2. O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.

3. Debitor vamal este declarantul. În situația unei reprezentări indirecte, persoana în numele căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor vamal.”

Potrivit dispozițiilor art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.

(2) În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Controlul se poate face la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional în operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane care se află în posesia acestor acte ori deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.

(3) Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune.

(4) Autoritatea vamală stabilește modelul documentului necesar pentru regularizarea situației, precum și instrucțiunile de completare a acestuia.

(5) În cazul în care se constată că a luat naștere o datorie vamală sau că au fost sume plătite în plus, autoritatea vamală ia măsuri pentru încasarea diferențelor în minus sau rambursarea sumelor plătite în plus, cu respectarea dispozițiilor legale.

(6) În cadrul controlului ulterior al declarațiilor, autoritatea vamală stabilește potrivit alin. (3) și diferențele în plus sau în minus privind alte taxe și impozite datorate statului în cadrul operațiunilor vamale, luând măsuri pentru încasarea diferențelor în minus constatate. Diferențele în plus privind aceste taxe și impozite se restituie potrivit normelor legale care le reglementează.

(7) Când încălcarea reglementărilor vamale constituie, după caz, contravenție sau infracțiune, autoritatea vamală este obligată să aplice sancțiunile contravenționale sau să sesizeze organele de urmărire penală.

(8) Declarația vamală acceptată și înregistrată, precum și documentul prevăzut la alin. (4) constituie titlu de creanță.

Având în vedere că potrivit dispozițiilor art. 223 alin. (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, „Datoria vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză”, obligațiile de plată curg de la data înregistrării declarațiilor vamale în cauză.

În consecință, în mod legal, organele de control vamal din cadrul Direcției Regionale Vamală București au stabilit în sarcina .Y. obligații de plată suplimentare în sumă de x lei reprezentând taxe antidumping si TVA.

Referitor la susținerea societății că a depus la întocmirea formalităților vamale certificatul de origine aferent produsului importat, emis de Camera de Comerț din Taiwan, argumentând că atâta timp cât societatea a înscris informații corecte în declarația de import, acceptarea valorii declarate de importator atrage răspunderea organului vamal, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât potrivit

dispozițiilor menționate în prezenta decizie, simpla transbordare a produsului într-o anume țară nu conferă originea acelei țări.

În acest mod s-a realizat un mecanism de fraudare prin eludarea taxelor antidumping stabilite la importul în UE a produselor de elemente de fixare având originea din R.P.Chineză.

Astfel, la data efectuării formalităților vamale de către SC .Y., când a fost întocmită declarația vamală MRN x/2014 de punere în liberă circulație a produselor importate, autoritatea vamală nu deținea date din care să rezulte suspiciuni privind originea mărfii, bazându-se pe corecta declarare din partea societății.

Privitor la motivația contestatarii că legalitatea și autenticitatea certificatului de circulație a marfurilor nr.x/2014 nu a fost negată de autoritatea vamală, iar aceasta atestă că produsele importate sunt originare din Taiwan, se impune ca regimul preferențial acordat cu ocazia importului să fie menținut în continuare nu își are justificare, întrucât ulterior efectuării operațiunilor de vămuire și după acordarea liberului de vamă, în baza art. 26 și art. 73 din Regulamentul CE nr. 2.913/1992 de instituire a Codului vamal comunitar, organele vamale pot solicita, în cazul unor îndoieli serioase, orice dovadă suplimentară pentru a se asigura că indicația privind originea este în conformitate cu legislația comunitară în materie, iar dacă regimul vamal respectiv a fost aplicat pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun.

Referitor la invocarea de către contestatara a faptului că autoritatea vamală română era în drept să solicite verificarea dovezii de origine se menționează că în cauza C-438/11 pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene au fost reținute următoarele:

„38. Reiese din cele de mai sus că, în împrejurări precum cele din cauza principală, revine debitorului sarcina de a dovedi că certificatul de origine s-a întemeiat pe prezentarea corectă a faptelor de către exportator.[...]

39. Cu toate acestea, trebuie amintit că un operator economic avizat și cunoscător al legislației existente trebuie ca, la evaluarea avantajelor pe care le poate obține din comerțul cu mărfuri care pot beneficia de preferințe tarifare, să țină cont de riscurile inerente pieței pe care o prospectează și să le accepte ca făcând parte din categoria inconvenientelor normale ale comerțului (a se vedea Hotărârea din 11 decembrie 1980, Acampora, 827/79, Rec., p. 3731, punctul 8, Hotărârea Pascoal & Filhos, citată anterior, punctul 59, precum și Ordonanța CPL Imperial 2 și Unifrigo/Comisia, citată anterior, punctul 37).”

Astfel, având în vedere cele de mai sus, se reține că o conduită juridică ilicită nu poate constitui un temei justificativ pentru validarea consecințelor derivate din pasivitatea culpabilă a contestatarii.

Referitor la cele invocate de către contestatara privind caracterul original al marfurilor se menționează că rezultatul verificărilor privind originea marfurilor înscrise în adresa OLAF nr. X/2014 și Raportul de misiune OLAF-Direcția B Investigatii II-Aparat B.1 Comerț Vamal Anfrauda nr. x, au fost stabilite în baza colaborării operationale cu Departamentul Vamal Taiwanez de Investigatii (DOI) și Biroul de Comerț Exterior (BOFT).

Cu privire la taxa pe valoarea adăugată calculată asupra taxei de antidumping, sunt incidente prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și

completările ulterioare, în vigoare la data derulării importurilor, respectiv art. 136 alin. (1) și art. 139 alin. (1) care precizează:

„Art. 136

Faptul generator și exigibilitatea pentru importul de bunuri

(1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe comunitare. [...]

„Art. 139

Baza de impozitare pentru import

(1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută. [...]

se reține că importul de bunuri este o operațiune supusă taxei pe valoarea adăugată, aceasta fiind percepută pe teritoriul statului membru în care marfa intră în Uniune, exigibilitatea taxei intervine la data la care bunurile sunt supuse taxelor vamale, iar în baza de impozitare intră valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, în speță și taxele antidumping la care face referire societatea contestată.

În speță sunt incidente și dispozițiile art. 221 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar:

„Articolul 221

1. De îndată ce a fost înscrisă în evidența contabilă, valoarea drepturilor se comunică debitorului în conformitate cu normele corespunzătoare.

2. Dacă valoarea drepturilor datorate a fost înscrisă orientativ în declarația vamală, autoritățile vamale pot să prevadă faptul că aceasta nu poate fi comunicată în conformitate cu alin. (1) decât dacă valoarea drepturilor indicate nu corespunde cu cea stabilită de autorități.

▼ B

Fără a aduce atingere aplicării art. 218 alin. (1) paragrafului al doilea, dacă se face uz de posibilitatea prevăzută în paragraful precedent, acordarea liberului de vamă pentru mărfuri de către autoritățile vamale echivalează cu comunicarea către debitor a valorii drepturilor înscrise în evidența contabilă.

▼ M3

3. Comunicarea către debitor nu poate fi făcută după expirarea unui termen de trei ani de la data la care a luat naștere datoria vamală. Acest termen se suspendă din momentul introducerii unei acțiuni în conformitate cu art. 243, pe durata acțiunii.

4. Atunci când datoria vamală este rezultatul unui act care, în momentul săvârșirii, putea declanșa urmărirea penală, valoarea poate fi comunicată debitorului, în conformitate cu condițiile prevăzute în dispozițiile legale în vigoare, după expirarea perioadei de trei ani menționată în alin. (3).”

Având în vedere cele reținute mai sus, precum și faptul că OLAF a solicitat aplicarea art. 221 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, în temeiul dispozițiilor art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit. a) din OPANAF nr. 2.906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, urmează să fie respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de .Y. pentru suma de x lei din care suma de x lei reprezintă taxă antidumping și suma de x lei reprezintă taxă pe valoarea adăugată, calculate pentru articolele specificate în MRN x/2014.

3.3 Cu privire la accesoriile aferente drepturilor vamale de import în sumă de x lei stabilite prin decizia contestată

Cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează aceste accesorii în condițiile în care în sarcina sa au fost reținute ca datorate drepturi vamale, iar accesoriile se calculează de la data scadenței până la data plății.

În fapt, prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x/2014 D.R.V. București a stabilit în sarcina societății .Y. obligații vamale principale (taxe vamale antidumping și TVA) în cuantum de x lei asupra cărora s-au calculat accesorii aferente în sumă de x lei, calculate pentru perioada x/2014-x/2014, iar prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. x/2014 s-au stabilit accesorii aferente drepturilor vamale în suma de x lei calculate pentru perioadax/2014-x/2014.

În drept, aplicabile acestei spețe sunt dispozițiile art. 119 alin. (1) și alin. (2), art. 120 și art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare care prevăd:

„Art. 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei. [...].”

„Art. 120 – (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

„Art. 120¹ Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.”

În consecință, dobânzile și penalitățile de întârziere se calculează pentru neachitarea la scadență a obligațiilor bugetare.

Având în vedere prevederile art. 201 din Regulamentul nr. 2.913/1992, unde se prevede:

- „1. O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:
(a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import [...]
2. O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.”

se reține că datoria vamală a luat naștere la data depunerii declarațiilor vamale de punere în liberă circulație a mărfurilor.

Prin urmare, având în vedere faptul că datoria vamală s-a născut la data depunerii declarațiilor vamale de import, fapt coroborat cu prevederile referitoare la accesorii, citate mai sus, duce la concluzia că data de la care curg aceste accesorii este data nașterii datoriei vamale.

În consecință, față de prevederile legale mai sus menționate și având în vedere că stabilirea dobânzilor și penalităților de întârziere reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul și în virtutea principiului de drept *accessorium sequitur principalae*, iar în sarcina contestatarii au fost reținute ca fiind datorate obligații vamale principale în sumă de x lei, neachitate la termenul scadent, urmează să se respingă ca neîntemeiată contestația și pentru suma de x lei reprezentând accesorii aferente drepturilor vamale.

Pentru considerentele arătate mai sus, potrivit temeiurilor legale invocate în conținutul deciziei precum și în temeiul art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit. a) din OPANAF nr. 2.906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

DECIDE :

Respinge ca neîntemeiată contestația formulată de .Y. împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x/2014, emise de Direcția Regională Vamală București, prin care s-au stabilit drepturi vamale și accesorii aferente în sumă totală de **x lei**, precum și împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul curent/precedent nr. x/2014 prin care s-au stabilit accesorii aferente drepturilor vamale în suma de **x lei**.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.